

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

2. seja Zbora proizvajalcev OLO

(Dne 14. januarja 1958)

Na 2. seji zbora proizvajalcev sta bili obravnavani dve točki dnevnega reda:

1. Razprava o ukrepih v zvezi z zadnjimi spremembami uredbe o delitvi dohodka.

2. Razprava o novih ekonomskih instrumentih.

K točki dnevnega reda je imel poročilo odbornik Franc Borštnik:

Zvezni izvršni svet je v zadnjem času sprejel nekatere spremembe oziroma dopolnitve k uredbi o plačah delavcev v gospodarskih organizacijah. S temi spremembami, oziroma dopolnitvami pooblašča zbor proizvajalcev občinskih ljudskih odborov, da lahko omeje izplačila plač nad tarifnimi pravilniki v korist ostalih skladov podjetja. Novi predpisi zadolžujejo občinske zbor proizvajalcev, da ob ugotovitvi nepravilnosti premijskih pravilnikov, oziroma njihovih osnov, odredijo njih revizijo, o prevzetih merah pa so dolžni poročati zboru proizvajalcev. S tem zbor proizvajalcev dobiva direkten vpliv na izkoriščanje fondov podjetja, oziroma bo moral odločneje spremljati gospodarjenje s fondi, še posebej pa politiko nagrajevanja v gospodarskih organizacijah. To pa pomeni, da tudi organi upravljanja nimajo več neposredne odgovornosti le pred svojim kolektivom, temveč tudi pred družbo. Potrebo po taki povezanosti in po takih možnostih smo že dalj časa čutili in te predpise v glavnem naši kolektivi pozdravljajo.

V zadnjem času je tudi v naši javnosti precej razburljive diskusije okrog višine premij, kakor tudi okrog plač nad tarifnim pravilnikom. Pri tem pa se je v nekaterih primerih pretiravalo tako glede višine premij poedincem kot glede števila plač nad tarifnim pravilnikom. Zato je Sekretariat okrajnega odbora Socialistične zveze sklical novinarsko konferenco in po časopisju seznanil javnost o višjih premijah, kakor tudi o najvišjih izplačanih plačah v našem okraju. Čeprav številke niso tako visoke, kot se je govorilo, in je gospodarskih organizacij, ki so pretiravale pri izplačilu premij malo, čeprav je malo tudi tistih podjetij, ki so pretiravala v izplačilih plač, je treba kljub temu priložiti zborom proizvajalcev občinskih ljudskih odborov, da izkoristijo prednise in odredijo revizije premijskih pravilnikov ter postavijo svoja stališča glede izplačila plač nad tarifnimi pravilniki.

Četudi so nekatere stvari že znane, mi dovolite, da se v kratkem zadržim na anketi o premijskih pravilnikih, kakor tudi o izplačanih premijah, ki jo je izvršil Okrajni sindikalni svet. To pa zato, ker se bomo tako lažje in mirneje odločili za predlagan priporočila.

Na območju našega okraja je 490 gospodarskih organizacij, ki so izdelale premijske pravilnike. Anketa je bila izvršena v 41 gospodarskih organizacijah. Obdelava pa nam je pokazala sledeče:

1. Premijski pravilniki zajemajo preko 100 premijskih osnov, ki se med seboj bistveno ali pa le delno razlikujejo. Posamezni pravilniki pa vsebujejo do 24 premijskih osnov. Število osnov tudi šestokrat kaže, kaj zasleduje gospodarska organizacija s premiranjem, posebno kadar gre za golo prepisovanje vzornih premijskih pravilnikov.

2. V tistih gospodarskih organizacijah, ki so izdelale svoje premijske pravilnike ter premijske osnove vezale na delovno mesto, ki neposredno vpliva na izpolnitev določenih nalog, so premije odigrale zelo pozitivno vlogo. Taki premijski pravilniki so postali močni činitelji, oziroma sestavni del plačnega sistema gospodarske organizacije. Takih pravilnikov imamo največ v industriji, manj pa v ostalih gospodarskih dejavnostih. Tako je industrija premiala predvsem izpolnitev plana proizvodnje, plana realizacije, plana dobička, ekonomičnost in rentabilnost proizvodnje, prihranke na materialu, znižanje stroškov, korišćenje osnovnih sredstev itd. Zato imamo že vrsto podjetij, kjer s premijami dosegamo zelo lepe rezultate, na primer TOKO, Domžale, Papirnica Vevče, SKIP, Predilnica Litija in tako dalje. To pa tudi zato, ker gradijo svoj premijski sistem in osnove pogosto izpopolnjujejo in zaostrejuje. V takih primerih tudi ni razburjenja glede višine premij, saj te niso visoke in so ekonomsko upravičene prav tako kot preseg norm.

3. Nekateri pavšalne premijske osnove predstavljajo le opravičilo za dopolnilne plače nekaterih uslužbencev, šestokrat vodilnih in pa zaposlenih v knjigovodski službi. Takim premijam je največ ugovorov in upravičeno povzročajo vročo kri v kolektivih. Tu mislim predvsem na premije za uspeh v poslovanju, ažurnost v knjigovodstvu, za pravočasno izplačilo plač in podobno. Niso tudi redki primeri, ko sekretarji podjetij dobivajo premijo za znižanje lastne cene in rentabilnosti, na primer Tovarna usnja, ROG, Tovarna kovinske galanterije itd. Prav tako prejemajo po istih osnovah premije tudi ljudje iz finančne službe. Tako dobi knjigovodja v Agroindusu za ekonomičnost proizvodnje v I. polletju povprečno mesečno 5000 din. Za delovno disciplino pa v tem podjetju dobi premijo vsak zaposleni in je v I. polletju ta znašala od 8000 do 16.000 din za 6 mesecev. Take premije so prav gotovo zgrešile svoj namen, posebno še, če vzame-

mo v poštev, da na primer Agroindus meri delovno disciplino po številu bolezenskih izostankov ter so le negativen pojav v naši plačni politiki. Tudi so primeri, ko gospodarska organizacija išče veliko število osnov samo zato, da bi sleherni, ki ne dela po učinku, dobil premijo ali pa da bi premijska sredstva kanalizirala na določena delovna mesta ne glede na potrebo in ekonomsko upravičenost. To kaže, da je v marsikaterem primeru na določeno premijsko osnovo vezano tako delovno mesto, ki z njo nima nobene organske povezave in ki ne more nič ali pa vsaj bistveno vplivati na predviden uspeh. Taki premijski pravilniki so pogostejši v trgovini in obrtništvu, ni pa brez njih tudi industrija. Tako v trgovini kakor tudi v obrti je težje postaviti pravilne premijske osnove, pa tudi prizadevanja za graditev lastnega sistema za poedino gospodarsko organizacijo je opaziti manj kot v industriji. Zato je tudi prišlo do izraza v večji meri kot v industriji prepisovanje tipskih pravilnikov, brez prilagoditve specifičnim pogojem določene gospodarske organizacije. V več primerih so gospodarske organizacije take premijske pravilnike sprejele le zaradi zadostitve predpisov. Tak premijski pravilnik ni zrasel iz potrebe in težnje stimulirati večji efekt dela in doseči čimboljše gospodarske rezultate. V tem je tudi slabost obvezne uvedbe premijskega pravilnika, ker ta ni zrasel iz živih in praktičnih potreb gospodarske organizacije in se za njim šestokrat skriva vodstvo podjetja, ko večina kolektiva zahteva njegovo revizijo. Niso redki primeri, ko se najde izgovor, da je premijski pravilnik obvezen in da je tak, kakršnega je potrdil okraj. Res je, da se je tako mnenje lahko uveljavilo le tam, kjer delavski svet ni poznal svoje pravice, da premijski pravilnik sam sprejme in seveda tudi spreminja premijske osnove, brez kakršne koli potrditve okrajnega ljudskega odbora.

4. Precej gospodarskih organizacij neredno izplačuje premije, oziroma zavlačuje izplačilo. Ker je namen premij stimulirati delavce za določen uspeh, bo premija dosegla svoj namen le, če bo izplačana čim prej po doseženem uspehu. V nobenem primeru pa rok izplačila ne bi smel biti daljši od obračunske dobe, ki je gospodarski organizaciji določena. S tem ne bomo dosegli le popolnejši namen premiranja, marveč se bomo izognili razburjanju v kolektivih zaradi visokih vsot.

5. Slednjič naj omenim še to, da sta v pogledu višine premij opazni dve skrajnosti. Prva v pretiranem vrednotenju dela — to bom v ne-

katerih primerih prikazal pozneje — in prenizko določanje premij, na primer v Kemični tovarni Domžale 10 din mesečne premije, ki prav tako ne predstavljajo potrebne stimulacije za boljše delo.

Vse to potrjuje, da je nujno, da vsaka gospodarska organizacija zase gradi svoj premijski sistem in ga izpopolnjuje na osnovi lastnih ugotovitev in izkušenj. Nemogoče je prepisovanje in kopiranje premijskih pravilnikov, ker so taki pravilniki brez praktične vrednosti. Zato je nujno iti iz predpostavke, da so delo v normi, delo v akordu in premije, lahko tiste gonilne sile v gospodarstvu, od katerih lahko pričakujemo dvig produktivnosti dela, znižanje lastne cene in skratka ekonomičnejšo proizvodnjo. Seveda pa morajo biti vsi instrumenti realni in pravilno postavljeni. To pa lahko dosežemo le s stalnim in vstrajnim delom na izpopolnjevanju premijskega sistema. Pomeni, da pravilne premijske pravilnike lahko dobimo le na osnovi izkušenj in se bo zato še postavljalo vprašanje, ki bo razburjalo tako ljudi v kolektivu kot tudi širšo javnost. Prav zato, ker smo danes še v takem položaju (in kaže, da bomo v takem položaju še precej časa), ko je nemogoče vse doseči z objektivnimi merili, je nujno, da višino izplačil presojamo iz moralnih stališč. S tem bi odstranili marsikatero razburjenje, pa tudi odnosi med posamezniki bi bili bolj tovariški. Torej gre zato, da z zdravno presojo nadomestimo vse tisto, kar nam v dobi uveljavljanja premijskih osnov ne more dati premijskih pravilnikov.

Iz ankete izplačil v 85 ljubljanskih podjetjih je to opaziti že sedaj. Večina premij po splošnih pojmih ni pretirano visokih. Tako imamo le en kolektiv, in sicer »Slovenija vino«, kjer je mesečna akontacija na premije (ker vsa podjetja lahko obračunajo do potrditve zaključnega računa največ 80% premijske osnove), enaka tarifni postavki za delovno mesto direktorja, za njegovega pomočnika pa celo za 600 din višja. Tako je v tem podjetju mesečna premija za ti dve delovni mesti 38.000 din, oziroma 30.600 din, premija direktorja gospodarskega računskega sektorja 21.700, vodje mizarske delavnice 14.900, pravnega referenta 14.500 itd. Nekoliko nižje so premije v Leku, kjer je prejel direktor mesečno 34.200, tehnični 26.600, vodja splošnega sektorja 21.000, šef knjigovodstva 9000 din itd. Seveda če k temu pribijemo še plače iz dobička, dobimo relativno kar precej visok mesečni zaslužek. V ostalih podjetjih je znesek premij precej nižji in če boste želeli, lahko naknadno povem več primerov. S tem, ko pravim, da so v ostalih podjetjih nižje premije, pa ne trdim, da so te dobljene po objektivnejših premijskih osnovah in je njih višina opravičljivejša. To je zelo relativno in tudi nemogoče presojati le z višino premije, saj je lahko premija nizka, pa brez ekonomske osnove in obratno, je lahko visoka, pa ekonomsko opravičljiva.

Še nekaj besed o delitvi plač nad tarifnimi pravilniki. Že ob spreje-

mu predpisov o delitvi celotnega dohodka je bilo jasno, da bodo v pogledu možnosti ustvarjanja sredstev kolektivi različno odrezali. Posebno jasno je bilo za tako imenovane »dohodkarje«, med katere spada blagovni in ostali promet, grafična, del živilske industrije itd. Že takrat so se pojavljali pomisleki, kako bodo ta sredstva koriščena. Lahko trdimo, da so kolektivi v veliki večini opravičili zaupanje in so s sredstvi v glavnem dobro gospodarili. Delavskim svetom ni šlo le za delitev plač, marveč so presojali odnos med povečano produktivnostjo in izplačnimi plačili. Večina se zaveda, da ne gre dvigati nominalne plače, da s tem škodujejo sami sebi in da le večja proizvodnja lahko potegne za seboj višje plače. Upoštevanje to načelo, je vrsta delavskih svetov odredila večje vsote sredstev iz sklada za plače v sklad za samostojno razpolaganje, oziroma v sklad za stanovanjsko gradnjo (Agrotehnika 10 milijonov, Tehnometal 20.000.000, Agroidus 35.500.000, Slovenija vino 10.000.000 din itd.). Tako je večina podjetij — to pa velja posebno za

industrijo — delila le 0,5 do 2 plači preko tarifnega pravilnika, dočim je med »dohodkarje« največ takih, ki so razdelili 3 do 4 plače, takih, ki so razdelili 5 do 6 plač pa je po obstoječih podatkih 6 trgovskih podjetij (Guma 6, Vrvarna 5,8, Kolesar 5,7, Kemoimport export 5,5).

Kot vidite, so to le specialne trgovine, ki pod lažjimi pogoji ustvarjajo dohodek. Če pa primerjamo živilsko branžo, ki ima najtežje delovne pogoje in za vrsto artiklov določene cene, pa ugotovimo, da so lahko prišli največ do dveh plač in še to so redka podjetja. Že samo ta primer kaže, da dohodek ni odvisen predvsem ali vsaj v glavnem od naporov oziroma opravljenega dela, temveč v večji meri od tržnega položaja, ki ga imajo posredna podjetja. Zato gre tudi pri teh vprašanjih bolj kot doslej presojati in ukrepati iz družbenih stališč. Postaviti je treba moralne meje, saj je nemoralen pojav tako z nedelom dobljen večji zaslužek, kakor na isti način dobljena premija. Tudi tu ne gre vse opravičevati z

zakonskimi predpisi, čeprav zakona niso kršili tisti, ki so delili več plač. Ta jim daje to pravico. Res pa je tudi, da do drugih ni to pošteno in moralno. Zato je v takih okoliščinah kot jih imamo, nujno, da so odločene na delu subjektivne sile, da organi upravljanja v še večji meri vse svoje ukrepe presojajo iz družbenih stališč in se čutijo bolj odgovorni pred družbo za svoje delo. Razumljivo, da so od dela teh organov v veliki meri odvisni zaključki naših oblastnih organov. Zato je povsem razumljivo, da bodo tako občinski ljudski odbori kot OLO pripravljali, s krediti pomagati predvsem tam, kjer je umno gospodarjenje tudi s plačnim skladom. Po mojem mnenju gre predvsem zato, da na kolektive, ki v tem pogledu slabo delajo, vršimo stalnejši moralno-politični pritisk, in če bo treba, se poslužimo tudi administrativnih mer, ki jih omogočajo zadnji predpisi. Po poročilu se je razvila obširna razprava in so bili sprejeti zaključki, ki jih bomo objavili v prihodnji številki »Glasnika«.

dneva objave odloka o najemninah za poslovne prostore na območju občine Litija v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Stane Pungerčar l. r.

31

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 7., 8. in 9. člena Pravilnika o vzdrževanju državnih, združnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. list LRS št. 41-612/48), določila I/b/III in 1/a III Zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov v zadevah, ki so urejene z dosedanjimi nepubliškimi predpisi (Ur. l. LRS št. 26-130/55) ter določil Temeljnega zakona o prekrških (Ur. list. FLRJ št. 46-428/51) in 58-633/55) je Občinski ljudski odbor Litija sprejel na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 21. decembra 1957

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike. Pavšalna skočina

1. člen

Na območju občine Litija se uvaža plačevanje pavšalne skočnine. Pavšalno skočnino pobira Zavod za pospeševanje živinoreje Litija na območju občine Litija od vseh lastnikov krav in telic, ki so 1. januarja vsakega leta dopolnili 12 mesecev starosti. Med letom nastale spremembe v stanju živine se ne upoštevajo.

Vsi lastniki plemenic morajo vsako leto najkasneje do 15. januarja prijaviti odseku za gozdarstvo pri Občinskem ljudskem odboru Litija številčno stanje vseh krav in nad eno leto starih telic z dnem 1. januarja, katere posedujejo in za katere so dolžni plačati skočnino.

2. člen

Višino pavšalne skočnine za vsako leto naprej določi Svet za kmetijstvo in gozdarstvo pri Občinskem ljudskem odboru Litija na predlog živinorejskih odsekov kmetijskih združenj.

3. člen

Pavšalno skočnino mora zavod za pospeševanje živinoreje Litija pobrati najkasneje do 1. marca vsakega leta. Skočnino, ki do tega roka ne bo plačana, izterja odsek za finance Občinskega ljudskega odbora Litija. Pobrana skočina se mora uvesti na poseben račun pri področni Komunalni banki.

Rejci plemenjakov oz. osemnjevalci ne smejo zahtevati za pripust oz. osemnitev nobene odškodnine.

4. člen

Iz sklada pobrane skočnine izplačuje Zavod za pospeševanje živinoreje Litija na predlog Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo vzdrževalnino vsem oskrbovalcem priznanih bikov ter osemnjevalnim postajam v dveh obrokih, in sicer prvo polovico vzdrževalnine izplača do konca julija, drugo polovico vzdrževalnine pa najkasneje do 31. januarja.

5. člen

Višino vzdrževalnine določi Svet za kmetijstvo in gozdarstvo na podlagi števila skokov v določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka. Pri določitvi

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA LITIJ

29

Na podlagi 15. in 50. čl. Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19/52) v zvezi z 2. odst. 43. čl. Temeljnega zakona o proračunih (Ur. l. FLRJ št. 13/56) ter 1. odstavka 15. čl. Uredbe o izvrševanju proračunov in o računovodstvenem poslovanju državnih organov in zavodov (Ur. l. FLRJ št. 35/55), je Občinski ljudski odbor Litija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 21. decembra 1957 sprejel

ODLOK

o začasnem finansiranju proračunskih izdatkov za čas od 1. jan. 1956 do 31. marca 1958

1. člen

Vsi proračunski izdatki v dobi od 1. jan. do 31. marca 1958 se financirajo na podlagi tega odloka.

2. člen

Višina proračunskih izdatkov za dobo začasnega finansiranja se določi do četrtine proračunske kvote za leto 1957, odštevši proračunsko rezervo in znaša 16.565.000 din.

3. člen

Izdatki o tem odloku so sestavni del občinskega proračuna za leto 1958.

4. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1958.

Litija, dne 21. decembra 1957.
Št. 05/1-3490/1.

Predsednik
Stane Pungerčar l. r.

30

Na podlagi 2. odstavka 15. in 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19-88/52), v zvezi z Zakonom o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov, priloge I/A, poglavje 2/IX (Ur. l. FLRJ št. 34/55) in 2/a člena Uredbe o oddajanju poslovnih pro-

storov v najem (Ur. l. FLRJ št. 12/53 in 4/54) ter 2. točke 26. člena Statuta občine Litija in na predlog Sveta za stanovanjske zadeve je Občinski ljudski odbor na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 21. dec. 1956 sprejel

ODLOK

o najemninah za poslovne prostore na območju občine Litija

1. člen

Na območju občine Litija se določa višina najemnine za poslovne prostore na podlagi pravilnika za določanje najemnine, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Spore, ki bi nastali glede določanja poslovnih prostorov ter spore v zvezi z določanjem najemnine rešuje Svet za stanovanjske zadeve pri Občinskem ljudskem odboru Litija.

3. člen

Z denarno kaznijo do 2000 din se kaznujeta najemodajalec in najemnik, ki bi določila višino najemnine nasprotno z določilom tega odloka.

4. člen

Ta odlok stopi v veljavo z dnem objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Stane Pungerčar l. r.

PRAVILNIK

o odloku o najemninah za poslovne prostore na območju občine Litija

1. Mesečna najemnina poslovnih prostorov se določa na osnovi:

- a) točkovanja,
- b) izmere prostorov,
- c) lege prostora glede na red ceste.

2. Za izračunavanje mesečne najemnine se določa:

- a) faktor F1 za poslovne prostore ob cesti I. in II. reda, in sicer za poslovni prostor do 30 m² površine — F1 = 2,50 din;

poslovni prostor od 31 do 60 m² površine — F1 = 2 din;

poslovni prostor od 61 do 100 m² površine — F1 = 1,50 din;

poslovni prostor nad 101 m² površine — F1 = 1 din.

III. in IV. reda in ostale ceste za poslovni prostor do 30 m² površine — F1 = 2 din;

poslovni prostor od 31 do 60 m² površine — F1 = 1,50 din;

poslovni prostor od 61 do 100 m² površine — F1 = 1 din;

poslovni prostor nad 101 m² — F1 = 0,50 din.

b) Glede na število točk, izračunanih po točkovni poli, se poslovni prostor uvrsti v kategorijo:

število točk od 70—80 kategorije I. vrste;

število točk od 60—70 kategorije II. vrste;

število točk od 50—60 kategorije III. vrste;

število točk od 40—50 kategorije IV. vrste.

c) Glede na določeno in pripadajočo kategorijo se pri izračunu najemnine upošteva še F2, in sicer:

za poslovni prostor kategorije I. vrste = 1,10 din;

za poslovni prostor kategorije II. vrste = 0,90 din;

za poslovni prostor kategorije III. vrste = 0,80 din;

za poslovni prostor kategorije IV. vrste = 0,70 din.

3. Na osnovi določenega števila točk, ugotovljene površine prostora v m², določenega faktorja F1 in F2 glede na pogoje se mesečna najemnina izračuna na ta način, da se število točk množi s m² ter ta zmnožek množi s faktorjem F1, nato še s faktorjem F2.

4. Poslovni prostor se odda v najem na osnovi sklenjene pogodbe; v pogodbo se vpiše število točk, velikost prostora v m² ter faktor F1 in F2 in na podlagi teh podatkov izračuna najemnina.

5. Za vsak najeti oziroma oddani prostor se mora obvezno skleniti pogodba v treh izvodih, od katerih hranita po en izvod najemodajalec in najemnik, tretji izvod pa se predloži Svetu za stanovanjske zadeve ObLO Litija.

6. Ta pravilnik je enoten za vse območje občine Litija in velja od

vzdrževalnine rejcem bikov je upoštevati, da odpade na enega bika le okoli 80 plemenic letno.

6. člen

Sklad pobrane skočnine se sme uporabiti tudi za dajanje pomoči pri nabavi plemenjakov in za pripomočke pri umetnem osemenjevanju. Ta sredstva pa se smejo uporabljati samo za namene, ki so označeni v tem odloku.

7. člen

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo Občinskega ljudskega odbora Litija se pooblašča, da izda potrebna navodila za izvajanje tega odloka.

8. člen

Z denarno kaznijo do 3000 din se kaznujejo:

1. kdor v določenem roku ne prijavi odseku za gospodarstvo pri Občinskem ljudskem odboru Litija številčno stanje plemenic;
 2. rejec bika oz. osemenjevalca, ki bi za pripust oz. osemenitev zaračunal kakršnokoli odškodnino.
- Upravno kazenski postopek izvede in kazni izreče sodnik za prekrške pri Občinskem ljudskem odboru Litija.

9. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.
Litija, dne 21. decembra 1957.
Predsednik ObLO Litija:
Stane Pungercar l. r.

OBČINA LJUBLJANA-VIČ

32

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19-88/52), 7., 8. in 9. člena pravilnika o vzdrževanju državnih, združnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. l. LRS št. 41-212/48), določil zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov v zadevah, ki so urejene z dosedanjimi republiškimi predpisi (Ur. list LRS št. 26-130/55, priloga I/A, 1/b/III) ter določil temeljnega zakona o prekrških (Ur. l. FLRJ št. 46-428/51 in 58-633/55) je občinski ljudski odbor Ljubljana-Vič sprejel na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 27. decembra 1957

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike

1. člen

Na območju občine Ljubljana-Vič se uvaja plačevanje pavšalne skočnine.

Pavšalno skočnino plačujejo lastniki krav in telic, ki dopolnijo 1. januarja vsakega leta 12 mesecev starosti.

Med letom nastale spremembe v stanju živine se ne upoštevajo.

2. člen

Višino pavšalne skočnine določa za vsako leto vnaprej svet za kmetijstvo občinskega ljudskega odbora. Pavšalno skočnino pobira uprava za dohodke občinskega ljudskega odbora.

Rejci plemenjakov oziroma osemenjevalci ne smejo zahtevati za pripust oziroma osemenitev nobene odškodnine.

Lastniki morajo vsako leto najkasneje do 30. januarja prijaviti upravi za dohodke občinskega ljudskega odbora številčno stanje svojih krav in telic, ki dopolnijo 1. januarja tistega leta 12 mesecev starosti.

3. člen

Uprava za dohodke občinskega ljudskega odbora mora pobrati pavšalno skočnino najkasneje do dne 1. aprila vsakega leta, do tega roka neplačano skočnino pa izterjati.

Pobrana skočnina se odvaja na poseben račun pri Komunalni banki št. 5 v Ljubljani.

4. člen

Iz sredstev pobrane skočnine se dodeljujejo na predlog sveta za kmetijstvo veterinarski postaji Ljubljana-Vič dotacije za rejce priznanih bikov kot prispevek za stroške osemenjevanja in vzdrževanja.

Veterinarska postaja izplačuje oskrbovancem bikov prispevek v dveh obrokih: prvo polovico do konca julija, drugo polovico pa najkasneje do 31. decembra.

5. člen

Višino posamezne vzdrževalnine določi svet za kmetijstvo na podlagi števila skokov v določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka.

Pri določanju višine prispevka za vzdrževalnino rejcem bikov se mora upoštevati to, da odpade na enega bika letno le okoli 80 plemenic.

6. člen

Sredstva pobrane skočnine se smejo uporabljati na predlog sveta za kmetijstvo in po sklepu sveta za družbeni plan in finance tudi za dajanje pomoči pri nabavi plemenjakov.

Sredstva pobrane skočnine se smejo porabljati samo za namene, ki jih določa ta odlok.

7. člen

Svet za kmetijstvo občinskega ljudskega odbora se pooblašča, da izda za izvajanje tega odloka potrebna navodila.

8. člen

Z denarno kaznijo do 3000 din se kaznuje:

1. lastnik, ki v določenem roku ne prijavi upravi za dohodke občinskega ljudskega odbora številčnega stanja plemenic;
2. rejec bika oziroma osemenjevalca, ki zaračuna za pripust oziroma osemenitev kakršnokoli odškodnino.

Upravnokazenski postopek po tem odloku izvaja in izreka kazni sodnik za prekrške pri občinskem ljudskem odboru.

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.
Št. 02/3-2625/2.

Ljubljana, 27. decembra 1957.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Ignac Voljč l. r.

OBČINA LOGATEC

33

Na podlagi 12., 15. in 50. člena, točka 2., Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19/52) ter 6. člena Uredbe o spremembah in dopolnitvah taksne tarife zakona o taksah (Ur. l. FLRJ št. 16/57), izdaja občinski ljudski odbor Logatec po sklepu 16. redne seje z dne 24. avgusta 1957

ODLOK

o občinski taksi za posest psov

1. člen

Za posest psov na območju občine Logatec znaša občinska taksa letno 300 dinarjev.

2. člen

Taksa se plača v celotnem letnem znesku vnaprej, ne glede na čas vzdrževanja psa. Za psa, ki izpolni 6 mesecev starosti šele v drugi polovici koledarskega leta, občinske takse za to leto ni treba plačati. Za pse, ki so jih nabavili lastniki namesto psov, ki so jim poginili, pa so zanje v tem koledarskem letu že plačali občinsko takso, se ta taksa ne plača, če na novo nabavljeni psi služijo istemu namenu.

Prav tako se ne plača občinska taksa za pse, ki so menjali lastnika, če je bila za tisto leto že plačana taksa po prejšnjem lastniku.

3. člen

Občinsko takso za posest psov pobira Uprava za dohodke občinskega ljudskega odbora Logatec v gotovini ob priliki vsakoletnih prijav taksnih predmetov.

4. člen

Občinska taksa za posest psov se ne plača:

- a) za pse, ki se uporabljajo za vodnike slepih;
- b) za službene pse Jugoslovanske ljudske armade in Ljudske milice;
- c) za rasne, lovske in reševalne pse, za katere izda Kinološka zveza Jugoslavije potrdilo, da so po poreklu (rodovniku) rasni, lovski oziroma reševalni psi.

5. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Anton Petkovšek l. r.

Soglasje k temu odloku je dal Okrajni ljudski odbor Ljubljana na 2. skupni seji dne 27. decembra 1957.

OBČINA MENGEŠ

34

Na podlagi 2. odst. 15. in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19-88/52), v smislu pripomb X Uredbe o spremembah in dopolnitvah taksne tarife zakona o taksah (Ur. list FLRJ št. 16/56), 24. člena Statuta občine Mengeš, izdaja ObLO Mengeš na 15. seji dne 20. maja 1957 naslednji

ODLOK

o občinski taksi na pse na območju občine Mengeš

1. člen

Lastniki psov na območju občine Mengeš plačajo letno:

1. za pse čuvaje 300 din
2. za ostale pse 500 din

2. člen

Takse na pse so oproščeni:

1. varnostni organi za posest uradnih psov (JLA in LM);
2. lastniki lavinskih in reševalnih psov ter psov, ki vodijo slepe.

3. člen

Taksa se plača v gotovini v celotnem znesku letno vnaprej, ne glede na čas vzdrževanja psa.

Za psa, ki izpolni 6 mesecev starosti šele v drugi polovici koledarskega leta, občinske takse za to leto ni treba plačati.

4. člen

Za pse, ki jih lastniki nabavijo namesto poginulih psov, za katere so v istem koledarskem letu že plačali občinsko takso, se ta taksa ne plača, če ti psi služijo istemu namenu. Pra tako se ne plača taksa na pse, ki so menjali lastnika, če je bila za tisto leto že plačana taksa po določbah tega odloka.

5. člen

Takso po tem odloku pobere občinski ljudski odbor Mengeš — odsek za gospodarstvo in komunalne zadeve — ob priliki popisa psov, ob cepljenju oziroma ob delitvi kovinskih znakov.

6. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.
Št. 01/1-618/2.

Mengeš, 24. avgusta 1957.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Ivan Vidali l. r.

Soglasje k temu odloku je dal Okrajni ljudski odbor Ljubljana na 2. skupni seji dne 27. decembra 1957.

OBČINA MORAVČE

35

Na podlagi 6. člena, Uredbe o spremembah in dopolnitvah taksne tarife zakona o taksah (Uradni list FLRJ št. 16/57) in na podlagi 12. in 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52) izdaja občinski odbor občine Moravče po sklepu 16. seje z dne 29. julija 1957

ODLOK

o občinski taksi na pse

1. člen

Na območju občine Moravče se plačuje za posest lovskih in luksuznih psov občinska taksa, ki znaša letno 500 din.

Občinska taksa se ne plača za pse, ki se uporabljajo kot vodniki slepcev, za pse Ljudske milice ter za rasne, lovske in reševalne pse, za katere izda Kinološka zveza Jugoslavije potrdilo, da so po poreklu (rodovniku) rasni, lovski oziroma reševalni psi.

2. člen

Občinska taksa se plačuje v gotovini in v celotnem letnem znesku vnaprej, ne glede na čas vzdrževanja psa. Za psa, ki izpolni šest mesecev starosti šele v drugi polovici koledarskega leta, občinske takse za to leto ni treba plačati. Za pse, ki jih lastniki nabavijo namesto poginulih psov, za katere so v istem koledarskem letu že plačali občinsko takso, se ta taksa ne plača, če ti psi služijo istemu namenu.

3. člen

Kdor ne plača takse v določenem roku, plača poleg redne takse še polovico redne takse kot zvišano takso.

4. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Martin Klopčič l. r.

Soglasje k temu odloku je dal Okrajni ljudski odbor Ljubljana na 2. skupni seji dne 27. decembra 1957.

Vsebina

Poročilo v zvezi z zadnjimi spremembami uredbe o delitvi dohodka.

29. Odlok o začasnem financiranju proračunskih izdatkov za čas od 1. I. do 31. III. 1958 občine Litija.

30. Odlok o najemninah za poslovne prostore občine Litija.

31. Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike občine Litija.

32. Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike občine Ljubljana-Vič.

33. Odlok o občinski taksi na posest psov občine Logatec.

34. Odlok o občinski taksi na pse občine Mengeš.

35. Odlok o občinski taksi na pse občine Moravče.

Zaključni računi za l. 1956 gospodarskih organizacij.

Izveček iz poročila o poslovanju ZADRUŽNEGA LESNO INDUSTRIJSKEGA PODJETJA, Begunje pri Cerknici, v I. 1956

Proizvodnega načrta podjetje ni imelo, vsled tega, ker se je v letu 1955 osamosvojilo od Kmetijske zadruga Begunje. Krediti na lastna obratna sredstva podjetju niso zadostovala za redno poslovanje, vsled česar je bilo podjetje stalno v težkem finančnem poslovanju in se to odraža tudi v finančnem poslovanju leta 1955. Podjetje je zaposlovalo 78 delavcev in uslužbencev ter 3 vajence.

AKTIVA			BILANCA na dan 31. decembra 1956		PASIVA		
Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din	Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din		
A. Osnovna in izločena sredstva			A. Viri osnovnih in izločenih sredstev				
1.	Osnovna sredstva	13.604	1.	Sklad osnovnih sredstev	—		
2.	Investicije v teku	5.232	2.	Dolgoročni krediti za dokončane investicije	—		
3.	Izločena sredstva in druga investicijska sredstva	1.651	3.	Razni skladi	784		
B. Obratna sredstva			4.	Dolgoročni kredit za finansiranje investicij	—		
4.	Skupna obratna sredstva	40.338	5.	Drugi viri finansiranja investicij	18.836		
C. Sredstva v obračunu in druga aktiva			B. Viri obratnih sredstev				
5.	Kupci in druge terjatve	5.024	6.	Virji obratnih sredstev (skupno)	17.956		
6.	Druga aktiva	6.135	C. Viri sredstev v obračunu in druga sredstva				
D. Finančni uspeh			7.	Dobavitelji in druge obveznosti	29.480		
7.	Razporejeni dobiček	6.564	8.	Druga pasiva	4.928		
8.	Izguba	—	D. Finančni uspeh				
			9.	Dobiček	6.564		
			10.	Kritje izgube	—		
	Skupaj:	78.548		Skupaj:	78.548		
Vodja računovodstva: Bonač Marijanca			Predsednik upravnega odbora: Intihar Ivan			Direktor podjetja: Urbas Ludvik	

Izveček iz poročila o poslovanju gradbenega podjetja »GRADITELJ«, Kamnik, v letu 1956

Podjetje je rentabilno. Planirane dejavnosti nismo dosegli. Izpolnili smo 91,5 % realizacije ali izraženo v dinarski vrednosti za 43.090.000 din. Zaposlenih je bilo povprečno 91 oseb, ter 7 vajencev. Obratnega kredita smo imeli 4.060.000 din. Zaloge materiala pa povprečno za 4.236.000 din. Obveznosti so bile pravočasno poravnane. V tem letu je tragično preminil direktor Štupar Albert, kar je tudi nekoliko vplivalo na poslovanje podjetja, ker je bilo podjetje dva meseca brez direktorja. Občutilo se je tudi zmanjšanje investicij po Zveznem družbenem planu za leto 1956, zato nismo dosegli zaželenega uspeha.

AKTIVA			BILANCA na dan 31. decembra 1956		PASIVA		
Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din	Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din		
A. Osnovna in izločena sredstva			A. Viri osnovnih in izločenih sredstev				
1.	Osnovna sredstva	6.517	1.	Sklad osnovnih sredstev	5.467		
2.	Investicije v teku	—	2.	Dolgoročni krediti za dokončane investicije	1.049		
3.	Izločena sredstva in druga investicijska sredstva	1.607	3.	Razni skladi	1.693		
B. Obratna sredstva			4.	Dolgoročni kredit za finansiranje investicij	—		
4.	Skupna obratna sredstva	5.080	5.	Drugi viri finansiranja investicij	—		
C. Sredstva v obračunu in druga aktiva			B. Viri obratnih sredstev				
5.	Kupci in druge terjatve	5.428	6.	Virji obratnih sredstev (skupno)	4.060		
6.	Druga aktiva	964	C. Viri sredstev v obračunu in druga sredstva				
D. Finančni uspeh			7.	Dobavitelji in druge obveznosti	7.327		
7.	Razporejeni dobiček	—	8.	Druga pasiva	—		
8.	Izguba	—	D. Finančni uspeh				
			9.	Dobiček	—		
			10.	Kritje izgube	—		
	Skupaj:	19.596		Skupaj:	19.596		
Vodja računovodstva: Grilj Božena			Predsednik upravnega odbora: Urancar Jože			Direktor podjetja: Wester Vladimir	

Izveček iz poročila o poslovanju KMETIJSKE ZADRUGE z o. j., Blagovica, v letu 1956

Bistveni namen zadruga je pospeševanje kmetijstva. Odkup kmetijskih proizvodov, namenjenih oskrbi mest in industrijskih krajev, pa je njen važen posel, poleg naloge, da oskrbuje svoje člane in druge kupce z umetnimi gnojili, kmetijskim orodjem itd. V letu 1956 dosežena realizacija v vrednosti 31.286.960 din. Zaposlene so bile povprečno 4 osebe.

AKTIVA			BILANCA na dan 31. decembra 1956		PASIVA		
Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din	Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din		
A. Osnovna in izločena sredstva			A. Viri osnovnih in izločenih sredstev				
1.	Osnovna sredstva	533	1.	Sklad osnovnih sredstev	119		
2.	Investicije v teku	—	2.	Dolgoročni krediti za dokončane investicije	414		
3.	Izločena sredstva in druga investicijska sredstva	4.601	3.	Razni skladi	5.202		
B. Obratna sredstva			4.	Dolgoročni kredit za finansiranje investicij	—		
4.	Skupna obratna sredstva	2.501	5.	Drugi viri finansiranja investicij	—		
C. Sredstva v obračunu in druga aktiva			B. Viri obratnih sredstev				
5.	Kupci in druge terjatve	1.142	6.	Virji obratnih sredstev (skupno)	1.379		
6.	Druga aktiva	21	C. Viri sredstev v obračunu in druga sredstva				
D. Finančni uspeh			7.	Dobavitelji in druge obveznosti	1.484		
7.	Razporejeni dobiček	1.816	8.	Druga pasiva	—		
8.	Izguba	—	D. Finančni uspeh				
			9.	Dobiček	1.816		
			10.	Kritje izgube	—		
	Skupaj:	10.614		Skupaj:	10.614		
Vodja računovodstva: Borivoj Vilhar			Predsednik upravnega odbora: Franc Burkeljca			Direktor podjetja: Jože Florjančič	